

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

KATECHEZA SYSTEMATYCZNA

KATECHEZA 1

„BÓG TAK UMIŁOWAŁ ŚWIAT” (J 3, 16)

ks. Waldemar Szlachetka, Danuta Kamińska

CEL: Ukazanie miłości Boga do człowieka jako bezwarunkowej, pierwszej, osobistej i niezasłużonej. Odrzucenie fałszywych obrazów Boga. Przybliżenie miłości Boga jako osobistego doświadczenia, które możliwe jest w życiu każdego człowieka.

1. SYTUACJA EGZYSTENCJALNA: OPOWIADANIE O OBRAZIE W GALERII

Pewien młody człowiek wybrał się na wystawę sztuki współczesnej. Zamiast jednak oglądać malowidła, krążył po sali zdezorientowany. Wreszcie, trzymając w dłoni program wystawy, podszedł do najbliższego alarmu przeciwpożarowego i zaczął przypatrywać się czerwonemu guzikowi za szybką. Miał zdziwioną minę, jakby chciał powiedzieć: „I o to właśnie chodzi w tej całej sztuce? To ma być piękny obraz?”

I my czasem mylimy dzieło sztuki z alarmem przeciwpożarowym, gdy nie wierzymy, że nasz Bóg jest Bogiem kochającym i gdy nosimy fałszywe obrazy Boga w naszym sercu. Biblia mówi: „Z wielkości i piękna stworzeń poznamy przez podobieństwo ich Stwórcę” (Mdr 13, 5), obyśmy nie przedstawiali szukać znaków Jego miłości!

2. SŁOWO BOŻE

A. OBRAZ BIBLIJNY

Gdy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo, nie było jeszcze żadnego krzewu polnego na ziemi ani żadna trawa polna jeszcze nie wzeszła – bo Pan Bóg nie zsyłał deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał ziemię i rów kopał w ziemi, aby w ten sposób nawadniać całą powierzchnię gleby – wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. A zasadziwszy

ogród w Eden na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił [Rdz 2, 4b-8].

Potem Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc». Ulepiwszy z gliny wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę „istota żywa”. I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: «Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta» [Rdz 2, 18-23].

Pytania do tekstu:

1. Dlaczego Bóg stworzył świat i człowieka?
2. W jaki sposób przejawia się w tym opisie miłość Boga do człowieka?
3. W czym wyraża się podobieństwo człowieka do Boga?

B. INNE TEKSTY BIBLIJNE OBRAZUJĄCE BOŻĄ MIŁOŚĆ

Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą [Iz 54, 10].

Pan się mu ukáže z daleka: Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie łaskawość [Jr 31, 3].

W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował [1 J 4, 10].

3. WYJAŚNIENIE TEOLOGICZNE

W ciągu swej historii Izrael mógł odkryć, że Bóg miał tylko jeden powód, aby mu się objawić i wybrać go spośród wszystkich ludów, by był Jego ludem; tym powodem była Jego darmo dana miłość. Dzięki prorokom zrozumiał też Izrael, że Bóg z miłości nie przestał go zbawiać oraz przebaczać mu jego niewierności i grzechów [KKK 218].

Miłość Boga do Izraela jest porównana do miłości ojca do syna. Ta Boża miłość jest mocniejsza niż miłość matki do dzieci. Bóg miłuje swój lud

bardziej niż oblubieniec swoją oblubienicę; miłość ta będzie zwyciężać nawet największe niewierności, aż do udzielenia najcenniejszego daru: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” (J 3, 16) [KKK 219].

Uwierzyliśmy miłości Boga – tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia. U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie. Św. Jan przedstawił w swojej Ewangelii to wydarzenie w następujących słowach: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w niego wierzy... miał życie wieczne» (3, 16) [Deus Caritas est 1].

Bóg pierwszy nas umiłował, mówi cytowany List Janowy (por. 4, 10) i ta miłość Boga objawiła się pośród nas, stała się widzialna, ponieważ On «zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu» (1 J 4, 9). Bóg stał się widzialny: w Jezusie możemy oglądać Ojca (por. J 14, 9). [...] On pierwszy nas ukochał i nadal nas kocha jako pierwszy; dlatego my również możemy odpowiedzieć miłością. Bóg nie nakazuje nam uczucia, którego nie możemy w sobie wzbudzić. On nas kocha, pozwala, że możemy zobaczyć i odczuć Jego miłość i z tego «pierwszeństwa» miłowania ze strony Boga może, jako odpowiedź, narodzić się miłość również w nas [Deus Caritas est 17].

Powyższe teksty prowadzący powinien skomentować i przybliżyć w kontekście realizowanego tematu (nawiązać do cytatu biblijnego) i celu katechezy.

4. NASZA ODPOWIEDŹ

Moja wiara w Boga jest możliwa dlatego, że Bóg pierwszy uwierzył we mnie, mimo że jestem wobec Niego większym niewdzięcznikiem, niż to sobie uświadamiam. To właśnie wyraża tradycyjna formuła, że wiara w Boga jest łaską. Mianowicie łaską jest to, że mogę w Bogu szukać ratunku i że odnajduję w Nim kochającego Ojca; że mogę Mu zawierzyć siebie samego i ocalić swoją duszę, choćbym nawet się znalazł w sytuacji przekraczającej moją ludzką wytrzymałość. Tym bardziej łaską jest to, że właśnie w Bogu mogę szukać ochrony przed sobą samym, On bowiem ma moc wyzwolić mnie nawet z mojej grzeszności [J. Salij, Poszukiwania w wierze].

Pytania do dyskusji:

1. W jaki sposób odkrywasz obecność Boga w swoim codziennym życiu i jak Go poszukujesz?

2. Czy na co dzień Bóg jawi ci się jako Miłujący Ojciec czy też jako Sędzia Sprawiedliwy?

3. Jak rozumiesz wyrażenie: „doświadczenie Bożej Miłości w sposób osobisty i bezwarunkowy jest możliwe dla każdego”?

5. MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE

„Miłość to Twoje imię, Ojcze, czuły wyraz Twojej siły. Okazujesz nam swą moc, dając nam życie. Wypełnij mnie więc po brzegi Twoją dobrocią, Twoją mądrością i siłą. Z Tobą u mego boku, na tym przyjęciu zwanym życiem, nie będę nigdy sierotą, ale najukochańszym dzieckiem, absolutnie pewnym i czującym się jak w domu. To Ty zachęcasz mnie, abym wzrastał, zadawał pytania, badał świat i znajdował odpowiedzi. Dzięki Ci za Twoje zaufanie, Ojcze! Dzięki, że powierzyłeś Twój świat w nasze dłonie, że zapraszasz nas, byśmy Cię kochali, czyniąc w ten sposób naszą radość pełną!” [Joe Mannath SDB, Panie, zadziwiłeś mnie].

6. OSOBISTA REFLEKSJA

1. Jaki obraz Boga nosisz w swoim sercu: czy jest to Bóg Miłości, bliski i interesujący się Tobą, czy odległy i karzący?

2. Czy nie masz trudności z wiarą w to, że Bóg stworzył Cię z miłości i czuwa nad Twoim życiem? Kiedy tego doświadczyłeś?

KATECHEZA 2

„ZESŁAŁ SWEGO SYNA” (1 J 4, 9)

ks. Waldemar Szlachetka, Danuta Kamińska

CEL: Ukazanie, że w Jezusie Bóg stał się podobny do człowieka we wszystkim oprócz grzechu, że jest Emmanuelem, czyli Bogiem z nami. Przedstawienie Jezusa jako obrazu wcielonej miłości Boga. Odmitologizowanie Świąt Bożego Narodzenia – położenie akcentu na celu wcielenia, a nie na sentymentalnym ich przeżywaniu.

1. SYTUACJA EGZYSTENCJALNA: OPOWIADANIE O PEWNYM CZŁOWIEKU

Obudził go blask i krzątania. Wszyscy szli do Betlejem, więc i on ruszył w drogę. Gdy znalazł się w stajence, zawstydził się, że nic ze sobą nie wziął. Bardzo by chciał, ale wszystko, o czym myślał, wydawało mu się takie małe i nieciekawe. Nie miał się czym pochwalić przed Bożą Dzieciną. Gdy przyszła jego kolej, milczał zawstydzony. Wtedy usłyszał: „Daj mi, proszę, wszystkie twoje porażki i upadki. Połóż tu przede mną to, czego się wstydzisz i co sprawia, że nie potrafisz teraz spojrzeć mi w oczy. To, co zepsuło się w twoim życiu, z czym sobie nie radzisz. To twój najcenniejszy dar. Przyszedłem po to, byś wiedział, że w tym wszystkim jestem z tobą i mam moc to przemienić”.

Bóg również z nami chce być w tym, co jest trudne i może niezbyt piękne. Jest Emmanuelem, Bogiem z nami.

2. SŁOWO BOŻE A. OBRAZ BIBLIJNY

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie [Łk 2, 1-7].

1. Co Cię zachwyca w tajemnicy wcielenia?
2. Co dla Ciebie oznacza imię Jezus?
3. Czego dotyczy „radość wielka”, którą zwiastowali aniołowie, gdy mówili o Niemowlęciu?

B. INNE TEKSTY BIBLIJNE OBRAZUJĄCE PRAWDĘ O JEZUSIE JAKO WCIELONEJ MIŁOŚCI BOGA

Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel [Iz 7, 14].

On jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia [Kol 1, 15].

Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca?” Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie [J 14, 9-10a].

3. WYJAŚNIENIE TEOLOGICZNE

Święty Jan pójdzie jeszcze dalej, gdy zaświadczy: „Bóg jest miłością” (1J 4, 8.16): miłość jest samą istotą Boga. Posyłając w pełni czasów swojego jedyne Syna i Ducha miłości, Bóg objawia swoją najbardziej wewnętrzną tajemnicę: jest wieczną wymianą miłości – Ojcem, Synem i Duchem Świętym, a nas przeznaczył do udziału w tej wymianie [KKK 221].

Jezus objawił, że Bóg jest „Ojcem” w niezwykłym sensie; jest Nim nie tylko jako Stwórca; jest On wiecznie Ojcem w relacji do swojego jedyne Syna, który wiecznie jest Synem tylko w relacji do swego Ojca [KKK 240].

Zgodnie z Tradycją apostołską, Kościół wyznał w 325 r. na pierwszym soborze powszechnym w Nicei, że Syn jest „współistotny” Ojcu, czyli że jest z Nim jednym Bogiem. Drugi sobór powszechny, zgromadzony w Konstantynopolu w 381 r., zachował to wyrażenie w swoim sformułowaniu Credo nicejskiego i wyznał, że wierzy w „Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami, Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu” [KKK 242].

Powyższe teksty prowadzący powinien skomentować i przybliżyć w kontekście realizowanego tematu (nawiązać do cytatu biblijnego) i celu katechezy.

4. NASZA ODPOWIEDŹ

Prawdą niewątpliwą jest to, że Bóg jest zawsze z nami. Bóg jest zawsze po naszej stronie. Długa genealogia Jezusa (...) podkreśla ten fakt, że Syn Boży, Bóg-Człowiek wszedł nie tylko w ciało ludzkie, ale także w ludzką historię i w ludzką codzienność, w ludzkie życie i w ludzkie sprawy. To wejście nie dokonało się w sposób uroczysty ani pompatycznie-podniosły. To wejście Boga w życie człowieka dokonało się nie bez problemów jeszcze przed Jego narodzeniem. (...) Bóg jest tak głęboko wkorzeniony w ludzką historię, w ludzkie życie, że nie waha się stać człowiekiem w sposób jak najbardziej naturalny i żyć ludzkim życiem z całym jego bólem i kłopotami. Bóg jest tak blisko z człowiekiem, że nie unika nawet ludzkiej niedoli, ludzkiej biedy i ludzkiej śmierci [ks. K. Kubat SDS, Emmanuel – Bóg z nami].

Pytania:

1. Jak rozumiesz sformułowanie: „Emmanuel – Bóg z nami”?
2. Czym dla ciebie jest tajemnica wcielenia Syna Bożego i jak starasz się ją przeżywać nie tylko w okresie świąt Bożego Narodzenia ale każdego dnia?
3. Czym dla ciebie jest przyjaźń z Jezusem?

5. MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE

„Ojcze, daj mi Jezusa! Kiedy ogarniają mnie ciemności, daj mi Jezusa! On jest Światłem. Kiedy jestem zaniepokojony, daj mi Jezusa! On jest Pokojem. Kiedy czuję się słaby, daj mi Jezusa! On jest przecież mocą. Kiedy potrzebuję miłości, daj mi Jezusa! On jest Miłością. Kiedy czuję pustkę, daj mi Jezusa! On jest Pełnią.

Ojcze, odtąd będę się modlił tylko o jedno. Nie chcę niczego innego, tylko Jego, Jezusa, który jest dla Ciebie wszystkim, aby i dla mnie był wszystkim” [Serafino Falvo, *Duch objawia Jezusa*].

6. OSOBISTA REFLEKSJA

1. Czy nie masz trudności w uwierzeniu, że Bóg rozumie Twoje słabości i problemy, że jest kimś bliskim?
2. Kiedy w swoim życiu doświadczyłeś, że Bóg wychodzi Ci naprzeciw, że pochyła się nad Twoimi troskami, pytaniami, potrzebami?

KATECHEZA 3

„TYM, KTÓRZY GO PRZYJĘLI, DAŁO MOC, ABY SIĘ STALI SY- NAMI BOŻYMI” (J 1, 12)

ks. Waldemar Szlachetka, Danuta Kamińska

CEL: Ukazanie prawdy o tym, że godność chrześcijanina wypełnia się w powołaniu do szczęścia, a podstawę ma w stworzeniu na obraz i podobieństwo Boga. Kształtowanie postawy szacunku i miłości wobec samego siebie (nie mylić z egoizmem czy narcyzmem) ze względu na dar dziecięstwa Bożego.

1. SYTUACJA EGZYSTENCJALNA: OPOWIADANIE O ŚW. FRANCISZKU

Franciszek z Asyżu został wezwany przed sąd biskupi przez swojego ojca, Bernardone. Zdjął wtedy z siebie ubranie i nagi stanął przed biskupem, mówiąc, że nawet jeśli wyrzeka się go własny ojciec, to ma on jeszcze Ojca w niebie. Od tej pory Franciszek nie nosił już drogich szat i choć często był wyśmiewany przez mieszkańców, promieniowała od niego niezwykła godność i doskonała radość. Pod koniec swojego życia poprosił, by bracia położyli go nagiego wprost na ziemi – tak właśnie chciał umrzeć. Odszedł w ramiona Ojca nie mając nic, poza niezniszczalną godnością dziecka Bożego.

I my mamy tę godność, której nikt nie jest nam w stanie odebrać. Choćbyśmy wszystko stracili – jesteśmy godni szacunku. Możemy być pewni, że jest Ktoś, Kto o nas nigdy nie zapomni, Kto nigdy nie przestanie nas kochać.

2. SŁOWO BOŻE A. OBRAZ BIBLIJNY

Jezus nawiązując do tego, rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko że go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: „Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał”. Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który

wpadł w ręce zbójców?» On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź, i ty czyn podobnie!» [Łk 10, 30-37].

1. Jak zachowałbyś się dziś na ulicy wobec człowieka potrzebującego pomocy?
2. Co – wg ciebie – jest godne naśladowania w postawie Samarytanina?
3. Jakie motywy mogły kierować działaniem Samarytanina?

B. INNE TEKSTY BIBLIJNE UKAZUJĄCE ISTOTĘ GODNOŚCI CHRZEŚCIJANINA

Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej – zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym [Rz 8, 31-39].

Oto wryłem cię na obu dłoniach [Iz 49, 16a].

Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Ciescie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami [Mt 5, 11-12a].

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem [Ef 1, 4].

3. WYJAŚNIENIE TEOLOGICZNE

Egzystencja chrześcijańska jest zbudowana na wspólnym fundamencie: Jezusie Chrystusie. Jest to solidny fundament. Jeśli mocno opieramy się na tym fundamencie i na nim zbudowaliśmy nasze życie, wiemy, że nawet w śmierci ten fundament nie może nam być odebrany. [...] ocalenie ludzi może mieć różne formy; że niektóre rzeczy zbudowane mogą ulec spaleniu

do końca; że dla ocalenia trzeba przejść samemu przez «ogień», aby definitywnie stać się otwartymi na Boga i móc zająć miejsce przy Jego stole na wiekuistej uczcie weselnej [Spe salvi 46].

Agnosce christiane dignitatem tuam! „Poznaj swoją godność, chrześcijanie. Stałeś się uczestnikiem Boskiej natury, porzuć więc wyrodne obyczaje dawnego upodlenia i już do nich nie powracaj. Pomnij, jakiej to Głowy i jakiego Ciała jesteś członkiem. Pamiętaj, że zostałeś wydarty mocą ciemności i przeniesiony do światła i królestwa Bożego (Leon Wielki, za LG t. 1, s. 361).

Osoba ludzka, obdarzona duchową i nieśmiertelną duszą, jest na ziemi jedynym stworzeniem, którego Bóg chciał ze względu na nie samo. Od chwili swego poczęcia jest ona przeznaczona do szczęścia wiecznego [KKK 1703].

Ten, kto wierzy w Chrystusa, staje się synem Bożym. To przybrane synostwo przemienia go, pozwalając mu iść za przykładem Chrystusa; uzdalnia go do prawego działania i do czynienia dobra. W zjednoczeniu ze swym Zbawicielem uczeń osiąga doskonałość miłości – świętość. Życie moralne, które dojrzało w łasce, rozciąga się na życie wieczne w chwale nieba [KKK 1709].

Powyższe teksty prowadzący powinien skomentować i przybliżyć w kontekście realizowanego tematu (nawiązać do cytatu biblijnego) i celu katechezy.

4. NASZA ODPOWIEDŹ

Godność polega na zgodności z Bogiem. Toteż słusznie głoszono w Europie, że godność człowieka leży w jego rozumności i wolności, które są jednocześnie dane i zadane człowiekowi. Oczywiście, my chrześcijanie rozumiemy to w świetle Ewangelii: bo Bóg w swojej nieskończonej dobroci postanowił naszą rozumność i wolność, całą naszą naturę, przesyć Sobą, przebóstwić. Nasze synostwo Boże, podobieństwo do Jednorodzonego jest punktem docelowym ludzkiego powołania do godności. Dynamizm zaś prowadzący nas do tego punktu już nie od nas pochodzi, jest to dynamizm łaski [J. Salij, *Rozpacz pokonana*].

Pytania:

1. Czym dla ciebie jest godność chrześcijańska i gdzie szukałbyś jej źródeł?
2. Jak dziś radzić sobie z próbą dominacji człowieka nad człowiekiem? Doświadczenie to próbujemy odnieść do naszego życia codziennego a nie do makroświata.
3. Jak chrześcijanin powinien rozumieć prawdę o stworzeniu człowieka „na obraz i podobieństwo Boże”? Jakie konsekwencje prawda ta wnosi w nasze życie?

5. MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE

„W tej chwili spokoju zaprosiłeś mnie, bym otworzył moje serce na wszystkie Twoje dzieci. Niech te szczególne momenty spędzone z Tobą przemieniają mnie. Pragnę ogarnąć miłością mężczyzn, kobiety i dzieci – tych ludzi, których rozumiem i nie rozumiem. Uchroń mnie od obojętności i uprzedzeń, które zaślepiają. Pomóż nam zbliżać się nawzajem do siebie tak, abyśmy uczyli się traktować innych tak, jak pragnęlibyśmy być sami potraktowani. Naucz mnie kochać wszystkie Twoje dzieci i nigdy nie poniżać, ani nienawidzić nikogo. Otwórz moje oczy, abym mógł dostrzec prawdę: naszą rzeczywistą wartość” [Joe Mannath SDB, *Panie, zadziwiłeś mnie*].

6. OSOBISTA REFLEKSJA

1. Jak w swoim życiu przeżywasz prawdę o byciu Dzieckiem Bożym – co to dla Ciebie oznacza w praktyce?
2. Jak czujesz się z samym sobą? Jak siebie oceniasz?
3. Jak to, że jesteś Dzieckiem Boga pomaga Ci znieść presję współczesnego świata (by udowodniać swoją wartość, być najlepszym, najszybszym, najwydajniejszym, itd.)?